

Megjelenik a Társalkodóval minden héten kétszer: t. i. vasárnap és esütörtökön. Előfizetheti helyben a szerktő's kiadó tulajdonosnál uri utca 433dik sz. alatti Trattner-Károlyi ház első emeletén, egyebütt pedig minden királyi posta-hivatalnál. Az ausztriai birodalomba vagy külföldi tartományokba kívántató példányok iránt csupán a bécsi es. főpostahivatal utján történhetik a megrendelés. Az Ertesítőben mindenféle hirdetésny főlvetetik 's pontosan közöltetik.

FOGLALAT: Magyar és Erdélyország: Megtiszteltetés; Kibékülés. gr. Széchenyi Istvántól. Országgyűlési közlemény (135 és 136dik kerület ülés a megyei kiscsopongások 's megvesztegetés iránti t. javaslat tárgyában tanácskozások folytatása. Legújabb: 137—140dik kerület ülésében is január 17keig szintazon tárgyi viták, de mindaddig minden sikeres eredményű megállapodás nélkül. Budapesti napló; figyelemztetés a pesti jogászból ügyében; Somogy megyei közgyűlés (követutasítás az eskütszékek ügyében) Komárom megyei közgyűlés vége (a megyei legközelebb tisztválasztásnál használandó titkos szavazás sürgetése 's innen eredt meghasonlás mia t elnök e. alispán a gyűlést eloszlata) Máramarosi közgyűlés: követutasítások a városok rendezése körül, a nyelv ügyébeni k. leirat sérelmesnek tekintetik. tvényhatósági körlevelekrül intézkedés, kir. biztos által remény a kibékítésre) Abanji közgyűlés (vita a k. leirat iránt, kormánysszéki intézvények, hatósági levelek 's kebelbeli ügyek iránt ellátás).

Ausztria (a nagysorsjáték nyertesei).
Spanyolország: (Figueras meghódolt; d. Francisco infaus egyik fia ezredessé lett; Narvaez szándékolt főgyilkosai megszöktek).
Anglia: (a Times reményei; Dost Mohammed nem gyilkoltatott meg).
Franziaország: (Előkészületek a választfelirat szerkesztéshez; udvari hírek).
Belgium: Az elemi oktatás ügye; Espartero Brüsszelben szánd. letelepülni).
Keleindia és China: (Kiegészítő kereskedési szerződés)

Magyarország és Erdély.

A' nn. erdélyi m. kir. udv. kancellária altorjai b. Apor Sándor kebelbeli fogalmazó gyakornokának a' természettvisszaforgató alenburgi társaság részéről a' levelezőtárgi oklevél elfogadhatását megengedte.

Kibékülés.

„Igaz-e, hogy Te egészen kibékültél a' p. Hirlap szerkesztőjével, 's most karöltve és vállvetve egymással fogjátok járnai a' politikai pályát? E' szavakat intézte hozzám 's pedig felette nagy bizodalatlanságot áruoló szemöldök-hunyorítással, csak kevéssel ezelőtt bizonyos magnási, ej be nagyon sovárogo lenni: tekintély! ki egykor, mikor töle egészen divergáltam, engem: „verlorner Mensch-nek“ — elveszett embernek — nevezett, később pedig, mikor viszont elleneivel nem tudtam kezét fogni, rólam azt állitá: „jeht geöhrt er uns“ — most a' miénk —, e' jelen esetben végre, **mikor ugy látszik, minden haladó árnyéklat meg tudna egyezni valami felette üdvösnek nemcsak elvében, de kivitelé modorában is, most megint személyemrül illyest tárogat: „ganz unverfälscht, einmal so ein andermal so, man kann auf ihn gar nicht bauen“** — egészen bizonytalan, egyszer így máskor ugy, éppen nem építhetni rá. — 'S miután nemcsak egy illyféle „kolompos - akarna - lenni“ létezik honunkban, ki az emberekrül mint portékákrul itél, és nem egyedül „saját magam“ forog kérdésben, de felette sok előtt, valamint én ugy más is, csak anyai becsben van, a' mennyiben általa megnyergeltetni hagyja magát, szükségesnek tartok némieket előre küldenem, mielőtt azon viszonyanak fejtegetésébe bocsátkozhatnám, melybe engem a' p. Hirlap szerkesztőjével a' telekdij eszméje hozott.

Ha magamrul ez alkalommal is többet szólnék, mint a' mennyit a' szerénységnek általános tana engedni látszik, vagy a' mennyit mi magyarok saját igazolásunkat tekintve már megszoktunk volna, azért előre bocsánatot kérek: Politikai mozgalmak közt azonban — kivált ha ezekben indulatok, és innen eredő félreértések 's viszontorlások játszanak főszerepet, mint százados alvás után most nálunk Magyarországnban — néha annyiszor kevertetik össze elv személylyel, és viszont személy elvvel, mikép nemcsak szabad, sőt tán egyenesen kötelesség, mind azoknak néha felvilágosítani politikai eljárásuk legalább főrugóit, kik ha nem valának is éppen valami új aerának alkotói — és ezeknek revollitinkább — még is némi főszmékben tökéletes revollitót szülvén, személyükkel lön identifikálva bizonyos irányok lényege.

Igy például érintse a' p. hirlap szerkesztője tanaival egybeszótt saját személyét bár mennyiszor, sőt motiválja eszméinek személyességével annyiszor egybefüggő voltát minél sürűbben, és egy méltányos sem fogja ezt rosszallani, de bizonyosan helybenhagyandja, mert hiszen egészen új iskolának alapítója ő, és így nemcsak szabad nokie, de némileg kötelessége is, követőit lépéseinek minden árnyéklatirul felvilágosítani, midőn e' kötelesség feloldhatlanná szigorodnék, mert sokan biztak benne és kalauzul választák, ha politikája előttük érthetlenné válnék. És ehézképest, ha ez áll, mit nem könnyen vohtetni kétségbe, akkor nekem is szabad, vagy inkább én még erősebben vagyok lo-

kötelezve politikámra 's ezzel egészen impraegnált saját magamra néha deríteni némi világot; mert mi tagadás benne, noha csekély, azért még is némieket megmozdíték, nekem is hittek, bennem is biztak egykor; egy idő óta azonban, noha mindig csak azon egy vagyok, annyiak előtt még is rejtélylyé vált hazafiai lényegem, minthogy azelőtt minden módon éberszteni törekedém a' mélyen alvó magyart, most ellenben, mennyire tehetségem csak bírja, calmirozni szeretném a' — hála ég! — valahára felébredt, de egy kissé igen is felhevült kedélyeket; vagy éppen ezt más alakban előadva: mert a' bevett definitio szerint azelőtt az oppositióknak valék tagja, most pedig nem vagyok az.

Hadd bocsássak tehát némieket elő, mielőtt a' p. Hirlap szerkesztőjének legközelebbi, telekdij eszmémet illető lelkes és loyális nyilatkozatira és észrevéleteire mennék át.

En, mióta határozottan tudom politikában mit akarok, 's ekkép jóval nyilvános politikai fellépésem előtt — mit eldönthetetlen betűkkel be tudok bizonyítani — szünetlen és változatlan e' következő tematát hordom és ápolom keblemben:

„Magyarországnak lehető legszaporább, 's a' szó el nem fordított értelmében legliberalisb, alkotványos és nemzeti kifejtését.“ Ugy, hogy, mikép ne látszassam az érintett általjánosságok közt magamnak valami hátulsó kaput fentartani akarni, nem átalom ezennel ismétleni, mit „Kelet népe“ ezimű munkámban felhözék: a' p. Hirlap szerkesztőjével szinte minden, azaz, noha nem éppen minden, de lehető legtöbb elveiben kezét fogok; és mi a' modort illeti, jobb definitio szerint, korántsem azt restelem, mintha igen is szaporán haladnánk, hanem éppen ellenkezőleg az epezzti keblemet felette keserűen, hogy az új methodus szerint szájjal ugyan óriásián, de tettel vajmi nyomorultlan haladunk. 'S pedig mert két bizonyos mód van, valami célhoz nem jutni: pangás egyik, zablat ragadt utbulterés másik; mely két lét Magyarországnak előbbi és mostani diagnosisa!

Es most, mielőtt odébb mennék, közbevetőleg felhivok ezennel mindenkit, kinek erre kedve volna — 's tudom egynél több van illy szép kedélyű — és am hozza éppen most citált politikai fő tematát illetőleg: jelen ideimondatimat, iratimat és tetteimet az előbbiekkel ellentétbe, vagy mutassa meg csak azt is, hogy alkotványos és nemzetiesség ügyében, már most bár hajszálal is szűkebb körökben 's lassabban szeretnék forogni, mint azelőtt; am mutassa meg ezt, nem ellenzem sőt itt ünnepelesen felhivok erre mindenkit, minthogy valóban a' jobb ember előtt émelgyést okozólag, nem egy politikai ujoncz affectál fölöttem controlleur szerepet játszani, ki csak most, vagy tandem aliquando egy kis boszbul, vagy tán csak azért lépett a' politikai pályára, mert pénzét már elfcsésérlé, megjött ránczainak a' szépek hódolni többé nem tudnak, és így nem lel jobb mulatságot, mint a' hazait játszva, éretlen conceptióji közt, helyt, időt, körülményt tévesztve, 's csak saját drágalátos nullitását mennyire lehet kitüntetni ohajitva, mindenre piszkot hányni, mibe felszínes tehetsége hatni nem bír, 's férgeként suttokban azok becsületén örölgetni, t. i. azok nemzeti hűségét és politikai következetességét kérdésbe 's gyanuba venni — mert mást nem tudnak rájuk fogni — kik éltük legjobb részét hűntölték el hazai szolgálatban, 's e' mellett ki tudják számítani a' politikai sakkjáték harmadik, negyedik, sőt némiekből még tán ötödik húzását is, míg ők addig oda künn mulatoztanak, a' politikai sakkjátékban pedig még a' legelső vonás eredményeit sem képesek felfogni kellőleg. Álljanak elő a' honnak e' hasznos vitézei, kik, miután számos évig hűn folytatom hangyamunkámat ideben, 's nem szerzettem semmit, nem lettem semmi, legkisebb ezimerem, legkisebb hatalmam sincs, még hazafiai tántorithatlan hűségemet és politikai következetességemet sem bírák vén napjaimra hagyni fertőztetlen, minthogy ismerem kérdéssüket, mely szerint engem saját magammal confundálni igérkeznek; álljanak elé, de vigyázzanak, mert könnyen megeshetnék, hogy míg ők engem langyossá vált hazafiai hűségürl 's magammi ellentételekrül vádolnak, elvégre az süne ki, mikép én soha nem voltam vérünk 's alkotványunknak hűbb és melegebb védője, mint éppen mai egybeonyolult kö-

rülményink közt, míg ők tulajdonkép soha nem szerették a' hont, hanem inkább csak saját magukat bálványzák, politikai eljárásuknak pedig soha nem volt mélyebb alapja, mint pillanati kedvcsoszszanas és munka nélkül aratott olesó népszerűség!

Visszatérve a' tárgyhoz, politikámnak fő tematája mindig az volt és mindig az lesz, hogy lehető legszaporább 's legliberalisb szellemben fejlődjék ki nemzeties alkotványunk.

'S im ez midőn kulcsa minden lépésimnek, egy uttal fényt is derít a' felhozott magnási tekintélynek személyemrül annyiszor változott véleményére, mely szerint ő engem egyszer elveszett embernek tartott, mikor a' magyart halalos álamból ébresztgetni iparkodtam, később megint megnyert embernek, mikor a' felébredtek tulhevét csilapítani igyekszém, végre pedig bizonytalan embernek, midőn honunk javára, nem hiuskodtam még elleneim segítségét is felhívni bizodalmasan — —!

Ezeket előre bocsátván, mindenki tudhatja — csak kérdezze meg saját magát — hogy valljon embere vagyok-e vagy nem. Ha alkotványt és nemzetiséget hűn pártol, de egyszerismind eszesen is — eszesen mondom, mert hiszen a' kutya is hű, csak hogy esze nincs, 's ekkép nem is mozdít elő ugatáson kívül sokat, és semmi esetre nem megysokra — akkor nemesak embere vagyok, de szivesen apródja, sőt poggyászfordója. Ha viszont haladni akar ugyan, de nem nemzetileg, nem alkotványilag, akkor, ha egyébként tán tisztelni tudnám is, embere még sem vagyok, sőt ha bírom, utját állom, mert kifejlett nemzetiség és „nihil de nobis sine nobis“ nélkül, nekem legalább koporsó kell inkább mint palota. Ha továbbá valaki se nemzetileg se ellenemzetileg, se alkotványilag se ellenalkotványilag haladni nem akar, de csak pangani, az nemcsak emberét nem leli bennem, de mint önző zsarnok, melyet, bármily alakban tűnjék is elé, szívbül gyűlölok, legelszántabb elenségét találandja. Ha végre valaki, szövevényes, olly annyira egybeonyolult diagnosissunkat fel nem fogván, vagy bármily okbul is alkotványt és nemzetiséget tulhajt, jóllehet elvben embere vagyok, még sem fogok vele kezét, de e' helyett kérem, intem, sőt mennyire bírom, akadályozom 's megtöröm, hogy Istenért ne bocsássa azt kétes koczkára, mit egyedül a' józanul egybeillesztett számok fejthetnek ki erősb életre; ha azonban kiábrándul, 's észrevéve, hogy bizony nem rossz néha „az öreg ember a' háznál,“ férfias őszinteséggel 's hazafiai érzellemmel megfelel a' felhívásnak, 's egy egy hazafitárgy elérésére együttmunkálását igéri, akkor nincs senki kézfogásra, vállvetésre, 's a' kitűzött tárgybani együtt haladásra készebb mint én, minthogy bármily nagyok lehessenek is egyébiránt sympathiám vagy antipathiám, azért tudja Isten, vérünk és szabadságunk ügyét személyességeknak nem áldozom fel.

Legyen e' szerint a' kormány, noha nem érek vele mint collectiv testülettel különös sympathiát, előmozdítója vérünk és alkotványunknak 's embere vagyok; midőn legközelebbi rokonomat, habár szeretem is őt egyébiránt, minden lépéseiben tehetségem szerint hátráltatni fogom, ha nemzet és alkotvány elleni utakon vágnék haladni, vagy egynek és másnak tulhajtása által hátrítaná azok szaporább kifejtését.

A' p. Hirlap szerkesztője eleinte nem látszott pártolni akarni most kérdésben levő telekdij eszmémet. Kitéráram erre őszinte nézetemet, mely nem volt hizelgő, de még csak kimélő sem. És ennyivel tartoztam magamnak, tartoztam az ügynek, minthogy szándokoztatiban azonban, miután egy kissé részletesebben fejthetém ki eszmémet, vajmi szép és követésre méltó példáját adá, hogy minden antipathiajának sőt gyűlöletének daczára, mellyel — mert ő is csak gyarló ember — irántam viseltetnie okvetlen kell, még is kész nézetemet pártolni, csak hogy „nyomorult hazánk“ valljuk meg — így vagy amugy, de valamikép elvégre kivergődjék valóban busító létébül.

Es ez nemes és férfias tett, mit ezennel itt az egész haza színe előtt méltányolva és köszönve megismerni kötelességemnek tartom. Mi pedig egyesülésünket illeti, valamint lelkembül kárhoztatom azon felszínes politicusokat — mert ez most egyedül nemzetisé-

günk meggyilkolásával történhetnék — kik democra-
 ticai éretlenségükben, állna csak rajtuk, honunkban egy
 tollvonással megsemmisíték az arisztocrátiát, szintugy
 gyűlöltöm erőm szerint azon olygarchiai botrányt, mely-
 hez képest nem egy néz le és ócsárol mindent, mi
 „nagyuri officinában“ nem készült; 's ekkép valamint
 szívesen lépek honunk előmenetele végett frigré a'
 legmagasabbal, ugy nem ismerem elég alacsony állásut
 honunk tág terén, ki által de még megnyergeltetni is ne
 engedném magamat, ha honunk nem ámitási de gyakor-
 lati előmenetele forog kérdésben, 's illyesnek életbe-
 léptetése végett rám is van szükség. Mikép vonakod-
 hatnám én tehát, Kossuth Lajossal egyesülni akarni
 oly tárgy kivételé fölött, melynek életbeléptetése gya-
 korlati kifejtésünknek ugy szólna legelső valódi 's
 egy kissé derekasabb alapját vetné meg? Kossuth La-
 jossal, kinek hazafiai lelkesedését, szilárd állhatatos-
 ságát, 's valóban felette ritka tehetségét senki sem ve-
 heti kétségbe? És ki, forduljon meg csak rajta a' nyár-
 nak heve és a' télnek jege még többszer, 's ábrándul-
 jon csak még néhányszor csalálmaibul ki, tán a' civili-
 sált emberiség tájékit egy kissé beutazván, ugy hogy
 honunkat magyar szempontbul ugyan mindig, de e'
 mellett világi szempontbul is kellőbben bírálja, és aka-
 rom és szeretem hinni, egyházafisem fogjahonunk valódi
 hasznát erősebben előmozdítani mint ő. Nemesak
 méltánylani tudom ennél fogva lelkes önmegtadadását,
 ezen oly ritka és kivált Magyarországon oly ritka
 erényt, melyhez képest oly hosszas és meg nem szünő
 ellenségeskedésim után, emberi indulatit magában le-
 győzve, felém hajlani tudott, mikor hazánk szent képe
 tünt előtte fel! Nemesak méltánylani tudom e' zárán-
 dokit tettét mondom, de köszönettel fogadom. 'S adja
 Isten, hogy valamint e' specialis tárgyban, mint hinni
 akarom, ezentul, bár koronázza siker azt bár ne, nem
 egymás ellen de egymást segítve fogunk működni, szint-
 ugy más specialitásokra nézve is azon puskaport és
 gőzt, melyet birunk, 's mellyel megtelve vagyunk, nem
 egymásnak gyengítésére 's megrontására, de honunk
 előmenetelére fogjuk használni.

És ha néhány évvel ezelőtt, mikor Kossuth L. poli-
 ticai egünkön feltűnt, nem szóltam illy engesztelő han-
 gon és illy kibékülőleg, mint most, az valóban nem azért
 történt, mintha akkor személye iránt ellenséges indu-
 lattal lettem volna, most pedig több hajlammal visel-
 tetném, valóban nem, hanem mert akkor, mikor kivált
 ujsága által mind inkább ingerlésbe hozá zagyva szi-
 netetink minden szenvedélyit, nemesak az állott előttem
 tisztán, hogy illy modorral, illy tulhajtással, political
 fő themátát illetőleg, melly constitutionalis és nemzeti
 lehető legszaporább 's legliberalisabb progressio, nem
 fognánk kellőleg haladhatni, hanem azon lázas állapot
 körül sem ringathatám magamat illusiókba, mellyre
 felesigázá ő és pártja az indulatokat, 's mellyhez képest,
 ha nem calmiroztatnának valamikép a' meg nem szünő-
 leg felkorbácsolt 's már már kétségbeeső ellenszenve-
 délyek, de e' helyett még én is öntenék olajat a' tüzre,
 én, ki, mi tagadás benne, impulsust, 's tán legelső impul-
 sust adtam a' magyar elevenebb életének, akkor okvet-
 len szapora szétbomlásnak fogna indulni csak most lá-
 badozó honunk, vagy oly megesőkönysült ellenhatá-
 su fagy pangásba merevülni vérünk megint, melly közt
 tán örökre elszenderül, vagy ismétli lethargiajából bár-
 ki által felserkentetvén — oh kinok lepepesztöbbsje! —
 alkalmasint csak azzal fogná vigasztalhatni magát,
 hogy, mert már minden késő, egyedül szédült nemzeti
 zománczát 's lebilineselt szabadságát sirassa; mint ed-
 digelé is e' szerencsétlen nemzet soha nem tudván okul-
 ni, jobbadán csak sirva vigadt.

„Már és szelidebb modor szerint illett volna a' lán-
 ba menő állapotnak elejét venni.“ Igy szólnak sokan.
 És ez meglehet. Mert én is gyarló ember vagyok, ki
 előtt csak kivételként tűnik fel a' leplettlen való. Amde
 miért nem tették ezt mások, kik illy jó tanácsot tudnak
 adni, 's miért hagyták e' sanyaru provinciát is nekem
 szintugy át, valamint annak idejében, ha én nem irom
 a' Hitelt, melly nekik szinte visszatetszett, ok bizony,
 mintha csak a' kényelmes kritika volna tisztük, soha
 nem fáradnak azzal.

— Azonban ki tudja, nem volt-e erre kedvem, 's
 nem ohajtottam-e illyest legforróbban? Hát ha be tud-
 nám bizonyítani, hogy kimondhatlan belküzdelmek után,
 mellyek agyagrészemet egészen megtörték, mert ke-
 véssel ezelőtt*) vajmi közel vittek a' sírhoz, csak ak-
 *) Szükségesnek tartjuk figyelemztetőleg azok számára,
 kik erről tán nem emlékezének, megjegyez-
 ni, hogy a' cikkiró gróf ur itt nyilván a' mult
 1843dik év első harmadára ezelő, midőn hosz-
 szabb időig nagyon szenvedő egészségu vala,
 mint akkori lapjaink jelenték is. Szerk.

kor határoztam el magamat a' felhevült kedélyekkel e-
 gyenesen 's kiméletlenül szembeszállni, mikor már nem
 lehettem a' fölött kétségben, hogy political társaim közt,
 tán alig kivéve néhányat, még a' leghidegebb vérűek is
 azon közfascinatio bűbája alatt nyavalyogtanak, vagy
 annak legalább hódolni hitték tanácsosnak, mellyet a'
 Hirlapnak cometai fénye a' nagy közönségnek illyeshez
 nem szokott kedélyére gyakorlott, és hogy ekkép gyen-
 ged okoskodás, mint forró lázban levőnél mit sem haszná-
 nál, de egyedül erős és kiméletlen gyógyszer segíthet
 kiábrándulásra, meg az idő. És illy meggyőződés után
 — mellynek igaz voltáért, ha nemzet-reformatioi ki-
 fejlésünk nem sülyed örök titokba, érzem minden esep-
 vérembeñ, egykor kezes fog lenni a' jövőndő — ugyan
 mit érdelek, kérdelem, nemzetem jobbaitul, ha illy
 meggyőződés után mondom, nem lépek, minden tekin-
 tetet magamtul lökvén, éppen oly bajnoki elszánással
 a' tuláradozó kedélyek dagálya ellen, mint egykor
 Istenben és magamban bizva, kiméletlenül fel mertem
 korbácsolni az örökké alunni akaró magyart!

Én valamint politicámnak első, ugy második sta-
 diumában is csak kötelességemet teljesítém, 's ez ön-
 tudattul — bár piszkoljon be a' legundokabb rágalom-
 mal mai időkben a' 'haladó párt, 's valamint azelőtt ha-
 zaarúlónak kiáltott ki a' pangók' rothadt serege, bár
 egyesüljön e' két, egyik, tulzó' másik, 'innen' feleke-
 zet tökéletes megszibbasztásomra — azon öntudattul,
 hogy vérünknek csak jót 's pedig nemzeti és alkotványos
 tekintetben akartam csak jót 's ezt tán célszerűbben és
 szaporábban is előmozdithattam volna mint sok más,
 mig eszmélni fogok tudni, senki nem foszthat meg.

És ha a' p. Hirlapnak, 's általjában azon pártnak,
 mellynek eddigelé organuma volt, ha így lehetne mon-
 dani, mostani horoscopjait a' csak kevésvel ezelőtt
 oly sanguinicus reményeivel hasonlítjuk egybe, ugyan
 nem világlik-e előtünk tökéletesen ki, hogy valamint
 az érintett lap szerkesztője esalódott de okult is sok-
 ban, és most alkalmasint már átlátja, mikép nemzeti
 nyavalyánk nem olyan, mellyet valami dynamicus
 szerrel és rögtön meg lehetne győzni, de az valami ré-
 gi, nedvben vérben mélyen lappangó chronicus baj,
 és így azon csak kimondhatlan béketerés, gyengédség
 és idő diadalmaskodhatik, ugy tudom szinte nem egy
 elvarátja esett azon sz. Pál-féle forduláson eddigelé
 már át, hogy political 's kivált magyar political sike-
 res eljárásra, tiszta szándék, lelkesedés és bátorság
 mellé még valami más is kell, mi nem egyéb, mint egy
 jó nagy, vagy inkább: minél nagyobb tárgy- és körülmé-
 ny-ismereti 's combináló tehetségi adag.

Már ezen szerencsés fordulathoz — mellynek bi-
 zonyosan meg fognak teremni legüdvösebb gyümölcsei,
 ha azt valami non putaram ismét véletlenül nem zavarja
 meg — valljon járult-e és mennyire járult felszólalá-
 som, és mind azoké, kik 'Kelet népe' című közlésem
 után, ügyesen vagy ügyetlenül vágásomat követék, azt
 itt vizsgálni és vitatni nem akarom. Elég az, hogy szün-
 ni látszik a' lán, 's egyrül másrul, a' nélkül hogy az
 embert tüstént ledorongolnák és legott Pecsovich disz-
 nevét sütnék homlokára, már más vélekedésben is sza-
 bad lenni.

Félre tehát minden recriminációkkal, 's a' p. hir-
 lap szerkesztőjének saját állítása szerint, hogy az adó
 kérdését illetőleg — p. hirlap 310. sz. — „sok gyen-
 geséget bölcsen ügyesen calmiroztam“, legyünk egy-
 más iránt engedékenyek, 's egyesüljünk — addig is,
 mig az értelem sulya és az idő más hazai kérdések föl-
 lott is kitüntetni előtünk a' valót — legalább honunk
 investitionalis kérdésében.

Oh ti láthatatlan hatalmak, kik ugyan titkos uta-
 kon vezetitek az emberiséget végcéljaihoz, de azért
 minden ép emberi teremtésbe mélyen csepegtetitek a'
 hazaszeretnek, e' minden erények legbiztosb vezér-
 csillagának szent örökmélt, ne hagyjátok annyit bajjal
 küzdő vérünket nyomorultan veszni, 's oh világosítsa-
 tok fel nagy és kicsit, mert ugy is kevesen vagyunk,
 legalább addig is önhasznukra, míg egy kis derekabb
 siker, és a' jobbak valódilag megérdemelt tapsa nem
 láttatják velünk tisztán át — mi körül eddigelé jobba-
 dán mindig vakoskodtunk — hogy valamint nincs köz-
 tünk senki is elég hatalmas, ki habár sokat, azért egye-
 dül ki tudna vívni mindent, ugy távulról sem vagyunk
 oly gazdagok, mikép a' leggyengébbnek elvesztése
 ne érintené sajnosan a' hazát, 's hogy e' szerint, ha va-
 lóban „lenni“ 's „magyar nemzet lenni“ akarunk, kény-
 telenül meg kell becsulnunk viszonzlag egymást, csak
 moesok ne fedje becsületünket, habár máskép érze-
 nünk, máskép gondolkozánk, máskép látnánk, 's mást
 hinnénk is; mert hiszen bármily heves surlódások közt
 élünk is egyébiránt, 's bármily nagy antipathia vá-

lasztana is el egymástul bennünket, azért hazafiak, ro-
 konok vagyunk 's maradunk holtiglan, 's egyedül a'
 gyáva meg az önző tör e' viszonyoknak szent kötelekeim
 keresztül! Gr. Széchenyi István.

Országgyűlési közlemény.

CXXXVik kerületi ülés, jan. 11kén d. e. 9 1/2 óra-
 kor. Benyújtván a' kerületi elnökség által a' magyar
 gazdasági egyesülettől hozzá intézett abbeli petitio,
 hogy a' most nevezett egyesület szerkezetének célsze-
 rü idomítása 's egy millió forint alaptökével ellátatása
 mellett, nemzeti intézetté alakíttassék, némelly a' peti-
 tio fölvétele 's minő választmányhoz leendő utasítás-
 módját tárgyazott nyilatkozatok után, a' kereskedési
 ügy iránt megbízott választmányhoz tétetek által, melly,
 irántai véleményét, gazdasági választmány nevezet alatt
 terjessze elő. A' tegnapi szavazat következtében, mi-
 szerint a' megvesztegetés büntetés alá vonandónak ha-
 tározott, több rendbeli nyilatkozat történt a' törvény-
 nek miképeni szerkesztése iránt, 's az e' részben tegnap
 közíratra boesátott szerkezeti javaslatok egyike iránt
 sem mutatkozott teljes elégtelenség; de találatott mind-
 egyikben annyi jó, hogy azokból egy, a' czélnek meg-
 felelő törvényjavaslat könnyen alakíthatatnék; mint-
 hogy azonban illy foglalkozást maga a' tanácskozó
 testület nem végezhet, szükségesnek látták némellyek,
 hogy a' szerkezet fogalmazása, az előterjesztett javas-
 latok, 's a' több napi vitály közben kifejtett azon fő
 szempont szerint, nehogy a' kicsapongások korlátozá-
 sa mellett a' szabadság csorbíttassék, akár az e' tárgy-
 ban működött választmány akár az összes jegyzőség
 bizassék meg szerkezetkészítés iránt. A' jegyzők e-
 gyike nem akart e' munkakörben részt venni, mivel
 mint mondá, a' kérdése törvény meggyőződése 's elve
 ellen van, 's így annak célszerű szerkesztéséhez nem
 járulhat, ellenészrevételeit azonban majd annak idején
 megteendi: miután egyébiránt több szónok által meg-
 győzeték arról, hogy maga ezen elybeli különbözés is
 csak jótékony befolyást szülhet a' törv. javaslat czél-
 szerü szerkesztésére, de továbbá a' jegyző feladata nem
 is ön nézeteinek előterjesztésében, hanem a' többség
 határozatának fogalmazásában áll, egyszersmind pedig
 az önmegtadadás a' polg. erények legdicsőbbike, 's en-
 nek példáját maga a' jegyző is adta már a' városi szer-
 kezetrül szolt munkálat ügyében, ennél fogva kötele-
 ségében is áll a' RRek kérelmének hódolni, többé nem
 szegült ellen a' kívánatnak, 's így a' szerkezetfogal-
 mazásra az összes jegyzőség megbízott. A' benyuj-
 tott szerkezeti javaslatok iránti nyilatkozatok közben
 egyik tag a' b-i javaslatra vonatkozólag abban fejezte
 ki véleményét, hogy az a' törvénynek inkább csak saty-
 rája akart lenni, miután a' javaslattevő már eleve kije-
 lenté, hogy törvényt alkotni a' megvesztegetések ellen
 nem akar, minthogy azok büntetését lehetetlenek tartja.
 Egy másik tag pedig e' javaslatot némileg a' bona
 fidesselel is ellentétben látta. Ezen fölhívas gyanánt hang-
 zott kijelentések azonban a' szavak irányzatának sér-
 teni nem akaró fölvilágosítása után, kölesönös méltá-
 nylat mellett csak egy pár rövid válaszolást vontak
 magok után. — Indítványba hozá ezután egyik tag,
 hogy a' mondott javaslattal kapcsolatosan arra is bi-
 zassék meg a' jegyzőség: készítené egy főispáni eskü-
 példányt, melly által a' főispánok lélekismeretükben kö-
 teleztessenek a' kicsapongásokat tilalmazó törvény
 megtartására 's minden felsőbb hatalom ellenkező be-
 folyásának távoztatására. Találkozott néhány, kik az in-
 dítványt pártolák, a' többség azonban, mivel azt nem
 szorosan idetartozónak találta, 's annak eszközésbe
 vétele által a' főforgó egész törvényjavaslat elfogad-
 hatóságát nehezíteni nem akarta, az indítványt, mint az
 utasítások közt egyébiránt is előfordulandót, mellőzte.
 Olvastatott következve Vukovics Szabasz mint illetékes
 jegyző által a' 40. szakasz, mellyben mondatik, hogy
 „szavazókat külről a' tisztújítás helyére csoportonként
 fegyveresen bevinni, vitetni egyáltalán tilalmas“ 'stb.
 E' szakaszra nézve egyik tag azon kérdést tevő, hogy
 minek a' kard a' tanácskozásonnál, hol az argumentu-
 mul nem szolgálhat, miután ott, hol azt a' törvények ér-
 telmében használunk kellene, nem igen ügyesen tudunk
 vele bánni, sőt az tán berozsdásodottnak is mutatkoz-
 hatnék; megjegyző továbbá, hogy az itt kifejezett tilal-
 mat eléggé világosnak 's határozottnak nem tartja, mert
 „fegyver“ alatt közönségesen csak kardot, puskát vagy
 pisztolyt szokás érteni, már pedig ő ismer egy újabb
 gyári fegyvert, 's bírja is ennek eredeti hiteles pél-
 dányát, melly ölmosbot név alatt ismeretes, minél ré-
 mitöbb ütőeszközt nem ismer. Ezzel sokkal nagyobb
 vérengzés történhetik, mint az előbb mondottakkal, 's
 fölér a' congrève-rakétával, melly ellen nem használ

semmi bátorság; ennek látására elnémul minden ékes-szólás, mert meggyőződik mindenki, hogy testének azon tagjától, mely ezen műszerrel érintkezésbe jő, örökre bucsut kell vennie 's olly rettenést okozhat az ellenfél közt, hogy mozdulatlanlanságából még Orpheus lantja sem igen bírná kivarázsolni. A' fegyver ezen fajtát is el kell tehát tiltani a' tanácskozáskor és választások helyéről, mert csak ott van igazi szólás-és választási szabadság, hol nem kell előbb aggódva körültekinteni, nem sujtja-e le a' szót egy illy hatalmas fegyver; 's ellene annyira biztosítva legyen mindenki, hogy egyes személy ezek ellenében is bántatlanul kimondhassa véleményét, 's ne kelljen a' háta megettől örködő tömegre támaszkodnia biztossága tekintetéből. A' rettegés egyik leghathatósb neme a' megvesztegetésnek; de ez ellen lehet és kell is intézkedni. Sz. megye követe Franciaországra hivatkozott, hol a' választók csekély száma 's vagyonsága nehezíti a' pénzbeli megvesztegetéseket: de az érdemes követ az ott divatozó megvesztegetések még hatályosb neméről nem tett emlékeztetést, azon nyájás szavak és kézsorításokról, melyekkel a' legjobb republica 1830ban a' párisi városháznál olly pazarul élt. Egyébiránt bármily élénkséggel és sokasági mozgalom uralkodjék, ez veszedelmes nem lehet a' szabadságra nézve, hanem veszedelmes volna igenis azon síri csend, mely az alkotmányos jogok gyakorlóinak számának kevesbitése, vagy pedig tulságos fenytéki önkény által idézgetnék elő. A' szónoknak azon véleményében, hogy ne csupán tulajdonképi fegyveresen, hanem botokkal, fokosokkal, vagy bármily más szűró és sértő eszközökkel fölkészülve a' választás helyén megjelenjen szabad ne legyen, osztozni látszék a' többség véleménye; arra nézve egyébiránt: vajjon a' csoportosan bemenés vagy bevitel tilalmaztassék-e vagy ne? eltérő nézetek fejtek ki. Némelyek meg nem határozhatónak mondák, mit kelljen tulajdonképi csoportnak nevezni, 's a' bevitelben sem láttak semmi megvesztegetést vagy büntetésre méltó ténny, minthogy a' választási helyre összegyülekezés közönségesen ugy szokott történni, hogy az egy helységben lakó rokonok, szomszédok vagy jó akarók egyike a' másikat magával szokta vinni; továbbá ugyanaz napon levén a' megérkezés ideje, utközben mulhatlanul is összejönnek a' székhelyre szándékozók; hogy tehát utjokat együtt ne folytathassák, vagy a' városba együtt ne menjenek, azt tilalmazni annál kevesbbé lehet, mivel az előleges összejövetelt 's értekezést maga a' törvény is megengedi. Ennélfogva a' kérdéses szakasz értelmét ugy kívánták venni, hogy fölfegyverzett csoportokat ne legyen szabad bevinni a' székhelyre, annál kevesbbé pedig a' tanácskozás vagy választás színhelyére vezetni. A' tárgy teljes kifejtése az idő későre haladta miatt másnapra halasztaték.

CXXXVI. dík ker. ülés január 12. d. e. 9 1/2 órákor. Elnökök: Pázmány (Komárom) b. Szójka (Máramaroc). Jegyző: Vukovics, naplővivő: Eischl. Tartalom: megyei kihágások. Mai tanácskozás tárgyai: a' választmányi jelentés 4. Odik szakasza volt, melynek szavai ezek: „Szavazókat külről a' tisztujítás helyére csoportonként fegyveresen bevinni egyáltalán tilalmas. Ki illyet merészelve, mint megvesztegető tekintetvén, a' 39. d. §-ban kitett büntetések alá vonassék. „Mindjárt a' tanácskozás elején közös nézete levén az a' KK. és Rkk, hogy miután a' tisztujításakor egy napon egy uton 's egy helyre indult nemeseknek réven vámon vagy utközben nem találkozni csaknem lehetetlen, a' csoportot pedig értelmezni szabatosan szinte alig lehet: a' csoportonként való bemenetelt a' beviteltől meg kell különböztetni. Ezen nézet kijelentése után leginkább a' körül forgott a' kérdés: lehet-e tisztujításra köznemességet csoportosan bevinni. E' kérdés iránt két felé ágaztak a' vélemények, jelesen az első rendbeliek általában eltiltandónak sőt büntetendőnek vélték a' nemeseknek, mely különben magától tisztujításra nem fogott volna menni, csoportonként való bevitelét. A' 2. ik rendbeliek pedig csupán a' fegyveres csoportok ellen kívánták törvényt alkotni. Az első rendbeliek a' két szélből ez által egygyé alakulva előadták azt, hogy a' bevitelt a' bemenéstől mind az, ki a' párt-érdeket tekintetvén meg tudja tagadni, igen is meg fogja tudni különböztetni, a' kik önmagoktól be nem akarnak menni legnevezetesebb polgári jogaik gyakorlására, az ollyanokat összeszedni, és őket a' tisztujítás helyére tömegekben bevitetni, nem egyéb, mint erőszakoskodás, és ezen tömegre támaszkodni sem a' statusnak érdekével nem egyező, sem valamire való ember megválasztásának dicsőségéül nem szolgálhat, nem lehet másfelől azt sem lagadni, hogy az uton utfélen és városokon keresztüli garázdálkodásoknak és kiesapongásoknak legbizonyo-

sabb forrása a' zászlóval, zenével, lovas vezérek kísérete mellett karavánkodásban rejlik, ugy hogy ha az illyes tömegeknél csak egyes tag buzdul is fel valamennyire, a' felbuzdulás mint valami villanyos erő terjed el az egész csoporton, és könnyen visszaélésre ragadja a' különben otthon békés állapotban maradó nemeseket. A' zene, zászló, lovas vezérek már magokban is felbuzdíják a' katonáskodáshoz szító magyar nép lelkiületét, ehez járulván még a' vesztegetés is, nem esuda, ha az ellenféllel találkozá, és a' vezetőkhöz neki buzdítva, önmagáról mintegy megfedelkezve saját nemes társaira mint kiirtandó ellenségre rohanni bizonyos legénykedésbeli dicsőségnek tartja. Jól tudjuk mi, — mond ezen véleményük közül egy előkelő szónok, miben áll ez a' bevitel, — ez a' vesztegetés legfinomabb neme, és ennek forrását azért nem akarjuk bedugni, mert mi magunk is korteskedünk, korteskedünk, és korteskedni fogunk. A' korteskedés már nekünk kedvező tanulmányunk, olly finomra tudjuk annak minden hálósárait nyújtani, mint az aranyműves a' finom arany szálakat; szükség hát kikutatni minden buvó-ajtót, különben hozunk bár mennyitörvényt, célt mégis aligha érünk. Ez előtt nem volt szükség illyesmikről gondoskodni, mert a' nemzet igen is hanyag volt polgári joga gyakorlásában, és mostani buzgóságát is az 1822. ki rendeletnek lehet köszönni, ekkor vette magát észre a' nemzet. Magam is jelen voltam 1844-ben megyében egy követválasztási alkalomnál, és láttam, hogy az egész ünnepély a' főispánnak illyforma csendes nyilatkozatával ment végbe: „T. György uram különben is tudja már a' járást Pozsonyban, ne sajnálja fáradságát 's N. N. urammal vállalja el a' követséget. A' jelentés pedig a' nevezetes követválasztásról így szólott: „a' megválasztott követek egyike-felséged szolgálatában van, a' másik pedig rendesen hallgatni szokott. Hogy mostani tiszt és követválasztásaink 's megyei tanácskozásaink nem épen illy patriarchalis csendességben folynak le, azt, — még egyszer mondom, — az 1822. ki eseményeknek köszönhetjük. Egyébiránt a' bűn bármely időszakban követtetik is el, bűn: bár olly állapotban volna egész hazánk, hogy mint Helvetiában az esztendő legnagyobb részében f o g h a z a i n k bérbe adathatnának ki. A' vererekedés mindig bűn volt, akár tisztujításon követtetett az el akár korcsmában, a' dolog lényege abban fekszik, hogy a' bünt nyomban, és épen azon situációban, melyben elkövetetett, meg kell büntetni. Különös és nevezetes egy dolog az, hogy midőn 1832-ben némely hevesebb kifejezések olly figyelemre, — mondhatnám — szigorúságra szolgáltatott alkalmat; most midőn az itt hallottak szerint 140 polgár lett áldozata a' megyei kiesapongásoknak, nincsenek semmi nyomozások és a' gyilkosok megbüntetése helyett bizonyos pacificatióval akarják kiegyenlíteni az égbe kiáltó kiesapongásokat. Szóló ezt meg nem foghatja. Így a' hatalom nem járhat nyugodtan a' maga ösvényén, hanem jobbra balra tekintgetve, egyszer nagyon szeret kormányozni, mások ismét elvetni látszik kezéből a' kormányt. Menten isten, hogy a' hatalmat a' választási befolyásokra kívánám felszólítani, mert hiszen befolyásának esatornái különben is megszámlálhatlanok. A' kormány kötelessége a' törvényeket tisztelni, 's azoknak megsértését személyválogatás nélkül megboszulni. E' részben erős, részrehajlatlan és megdönthetetlen kormányt kívánnék, és a' törvény értelmében működő kormánynak gyámolítója lenni hazafüi kötelességemnek ismerem. Már azt előbb is mondtam, hogy a' nemesek csoportonkénti bevitelét a' korteskedés kiapadhatlan forrásának tartom. Ha segíteni akarunk nemes társaink, hogy jogaikat gyakorolhassák, ne a' tisztujítás napján vegyük elő a' bort és pátkát, hanem egyböror is emlékezzünk meg rólok, illyenkor pedig inkább abban menjünk előtte jó példával, hogy erkölcsisége érzetében önállólal gyakorolhassa nemesi jogaikat. — Volt is már arra példa több megyében; névszerint 1835-ben Bars megyében, hogy a' köznemes a' neki ajánlott tisztujítás díjt megvetve, zárandoki önmegtartóadalással gyalog indult a' tisztujítás helyére. — A' magyar nemestől csak a' szót nem kell sajnálni, megteszi ő a' magáét. Miért is pártolók mi a' csoportonkénti bevitelt, hiszen hol állunk mi ellenék emberei a' másik párt ellenében vagyon dolgában, és ha pénz kell a' korteskedésre, hányszor nagyobb a' másik részen állók erszénye mint a' miénk?, és ha veszünk, még is magunk vagyunk annak okai, mert mi választáskor igen is leereszkedünk nemes társainkhoz, tisztujítás alatt velük barátokunk, és nem resteljük sajátainkka tenni még azon nemzeti kis betyárkodásokat sem, melyek határusukat a' keleti faj harczias lelkiületére ritkán szokták tévesztetni; egy szóval ígérünk neki eget és földet, míg

meg nem választattunk. — Ha azonban megvan a' tisztujítás: vége a' barátságának, és a' megválasztott megyei tiszt első parancsa így hangzik a' megyei hajdúhoz „bejelentés nélkül senki be ne bocsáttassék, az alkalmatlan nemesek távolittassanak el“ pedig ha mi ezen alkalmatlan emberekkel folyvást értesülésben állanánk, a' magunk tekintélye 's jellemi szilárdsága által eszközlenők azt ki, mit most borral és pálinkával alig tudunk kivinni. Másik bajunk az, hogy pályát tűzünk ki magunknak, és szüntelen ennek elérésén csürjük csavarjuk eszünket, pedig ha Napoleon már a' katonai iskolában a' császárságról álmodozott volna, aligha fogta volna azt elérni valaha. Ezekhez képest kívánom a' nemeseknek választási helyre bevitelét, habár az nem fegyveres csoportban történnék is, vesztegetési büntetés alá vetetni. Némelyek azok közül, kik az első rendbeliek véleményéhez ragaszkodtak szintugy mint a' második rendbeliek közül néhányan nem csak a' köznemességet vélték tisztujítás alkalmával egészen lefegyvereztetni, vagy miként egy követ utasítása nyomán magát kifejezé, minden kezebelítől megfosztatni, hanem törvényben azt is kimondatni ohajtották, hogy miként választások alkalmával ugy közgyűlésekben sem szabad kardosan megjelenni, ugy okosodván, hogy hol ok és tanácsra van szükség, ott a' kard nélkülözhető; tegye hát le mindenki a' kardot, mely különben is annyiszor adott már alkalmat véres kitérésre. Ezen okoskodásban azonban a' többség nem látszott osztozni, midőn ellenben azon szólókat egész lelkesüléssel megtapsolák, kik a' kardviselés iránt imigy nyilatkoztak: a' tisztujítás helyére hol t. i. a' szavazás történik, fegyvert vinni nem szükség, de másutt a' magyar nemestől mint született katonától a' kardot elvenni nem egyéb mint ötlet olly gombkötő-alakká változtatni, minőket Budán sz. István-napkor a' diszpaczon látunk járdalni. Egyébiránt Europa minden tanácskozási teremciben találunk ollyan jelképekre, mik nem szükségesegek ugyan, de az idő által szentesítvők és hozzájuk ős emlékezetek levén csatolva a' nemzetiség némi kedély-emelő támaszául szolgálhatnak. Ott van Angliában maig is a' gyapuzsák és a' lord magyar hajporos parókáját maig is viseli. Tisztes szokás nálunk is a' kardhordás, emlékeztet ez őseink vitészégre, emlékeztet arra, hogy mindenfelől ellenséges elemekkel vagyunk körülvéve, miért tennők hát mi ezt le, kiknek nemzetisége koránsem áll még olly derekas lábbon, hogy annak legcsekélyebbnek látszó jelképséskjét is ellökjük magunktól. Mondatott még, hogy a' csoportok megvesztegettetvén bevivők által a' megyei adminisztrációt időnap előtt megdöntik és a' haladási elveket még bölcsőjükben ledorongolják. Egy szónok, kinek már az előre bocsátottak között is érintők némely nyilatkozatait megemlíté, hogy midőn a' csoportok bevitelére ellen szólott, koránsem akart senkit jogai gyakorlásában megrövidíteni, mert ugymond, a' jog elvétele és nem gyakorlása között nagy különbség van, és a' ki annyi polgári buzgósággal sem bír hogy saját jogaikat saját érdekében illy ünnepélyeknél saját lábán gyakorolja, az aligha tesz valamit a' haza javára, ha megvesztegettetvén, más által bevitetik, és más parancsára szavaz, vagy kiáltoz. Azok pedig kik a' nemességnek tisztujítási helyre bevitelét, ha az nem fegyveres csoportban történnék, vesztegetési büntetés alá vetni nem akarták, a' következőkben adták elő nézeteiket: Ha a' csoportos bemenetel ellen törvényt alkottatnék, a' többször hadnagyai vezérlete alatt szavazni indult egész nemes közönségeket az ellenfélnek vagy hatalomnak, mintegy maga a' törvény adná kezébe; és így a' törvény csak ürügyül szolgálna a' rossz akaratnak, habár különben rend nem bontatott is, annál is inkább, mert ha, mint fentebb elismertett, hogy a' csoportot értelmezni nem lehet, hogy lehetne ismét a' meghatározatlan csoport bevitelét eltiltani. — Itt csak azt kellene kimondani, hogy a' választás helyére fegyvert nem szabad vinni, egyébiránt szóló ezért nem kívánna a' nemeseket sora motoztatni, hanem azon esetre, hatalán valaki az elrejtett fegyverrel valami kihágást követne el, itéletmondáskor a' fegyver terhelő körülmény fogna lenni. Mondatott továbbá, ha a' bevitelt vagy csoportosan való bemenetelt eltiltjuk, akkor gyűléseinket népetlenné, pusztává teszszük, mert a' mi nemesinkben nem nagy a' polgári buzgalom, ugyhogy gyakran inkább csak egy más barátságáért, mint polgári érdekök érzetéből jelennek meg a' gyűléseken és választásokon; midőn tehát a' megvesztegetésen alapuló bevitel kárhözatos, ugyanakkor a' status érdekében járó bevitelt büntetni nem tanácsos. Az, ki a' nemesség bevitelét el akarja tiltani, így szól egy tisztantuli követ, oda czélok, hogy a' nemesség keskenyebb körre szoríttassék. — Igaz, hogy a' honoratorok által szaporodni fognak a' választók, 's ezek

bevitelét az alkotmányba, szóló nem ellenzé, — mert hiszi, hogy ez képes leendő a' nép bevitelére, de különben nem pártolná a' honoratiorok bevitelét, mert ha Pesten az ügyvédek, orvosok függetlenek is, miután eszük 's szorgalmuk után élnek; de biz a' vidéki honoratiorok, kik többnyire uraság tisztjei levén uraik után élnek, nagyon is függenek, úgyhogy velök a' sokkal önállóbb köznemességet kár volna felcserélni. Ha a' köznemesség be nem megy is, még sem az intelligencia, hanem az auctoritás fog határozni, és a' főispán a' tisztí karral kezelt fogva ragadja magához az uralkodást. A' csoportos menetetl eltiltani azért sem lehet, mert ha onnan hazulról egy indulna is el, az uton többre szaporodhatik. Ezután ugyanigy nyilatkozott az előbb szolt követ társa, mondván, hogy a' nemesség bevitelét eltiltani nem kívánja, miután különben is alig van alkotmányos orsz., hol a' közügyek iránt nagyobb volna a' részvétlenség, mint hazánkban. A' közügyek iránt részvétet ébreszteni nem bün, de az szégyen, hogy az intelligencia meg hagyja magát vesztegettetni; — ugyan ha már az uraságok tisztjeiket, a' püspökök papjaikat káplánjaikat beparancsolják, miért ne lehetne a' köznemességben részvétet ébreszteni? Csak annyiban kell a' bevitelt büntetni, a' mennyiben vesztegetéssel van összekötve; mert meg nem vesztegetett embert bevinni bün nem lehet; így kellene tehát a' szerkezetet módosítani: A' ki a' megvesztegetett szavazót a' tisztválasztás helyére beviteti, a' vesztegetés büntetésén kívül meg pénzben is büntettesék. Egy követ, ki már a' nemesség bevitelét mellett fentebb is szólott, újra felállott, 's a' korteskedés iránti ellenszenvét némellyeknek engesztelőleg hivatkozott Montesquieure, ki azt mondja egy helyen: Absolut országban nincs veszedelmes mint a' pártoskodás, ellenben alkotmányos országban a' pártoskodásra szükség van; mert az alkotmányos szabadság csak pártok surlódása által fejlődhetik ki. A' hol buzgó részvét nincs, ott párt sincs, és a' hol párt nincs, ott polgári szabadság sem díszlik. Ha tehát szabadság kell, kelljen pártoskodás is, mert biz a' szabadság maga magának utat nem tör., a' pártoskodás kényszerítést kell gátolni, mert a' pártoskodás magában üdvös lehet. Ha a' főispán, uraság, püspök, kamra beparancsolhatja embereit; mi ezeknek ellensulya? az, hogy más is hozhasson be ollyanokat, kiknek sem egy sem más nem parancsolhat, és mi bün van abban, ha én 50—60 embert valami tárgy iránt felvilágosítás utján megnyerek, és nem levén módjok a' messze utazásra, alkalmat szolgáltatok nekik, hogy a' meggyőződés szerinti jó ügyet nemesi jogaik gyakorlatba vételével őtalmazhassák. Már ha a' hatalomnak önkényre nem akarunk kaput tárni, ugy a' nemesség bevitelét, élelmezését eltiltani nem lehet; hanem ezt ugy kellene intézni, hogy az illy segedelmezésből semmi anyagi haszna ne legyen, hanem csak azon szellemi élvezete, hogy polgári jogát gyakorolhatja. Mondatott, hogy a' hatalom mostanában nem korteskedik, azonban a' főispánok általi korteskedésre most is elég példa van. Egyébiránt a' korteskedés nemei különfélék. 1825ben az ellenzék fejei jutalmaztattak, 's mi lett következése, mindenki ellenzékfővé vágyott, 's az ellenzék 1830ra szerfölött megerősödött; ekkor tehát tanácsosnak látták az ellenpártiakat jutalmazni; azóta így áll a' dolog, mindenik párt a' maga embereit mozditja elő, és jól teszi, e' jogát tőle senki el nem veszi. Magok a' fejedelmek is korteskedtek egy időben a' népekkel, szabadsággal ki nalgatták őket a' despotismus ellenében, — úgyhogy a' németországi alkotványok nagyobb részint, azóta vannak datálva, mióta a' szabadság dugója Franciaországban ismét kihuzatott. — Ha a' hatalom az országban és az ország által van, akkor minden más szempontból tekinthető; de miután a' korteskedés excentricus forrásból is eredhet, ellen-korteskedést kell eszközölni, a' bevitel megtiltása pedig ezt lehetlenné tenni; büntessük a' visszaclést; de ugyanakkor ne hozzunk törvényt a' szegényebb nemességet jogai gyakorolhatásából kirekesztőt. Ha minden kicsapongási alkalmat el akarunk háritani, a' kaputos is követhetvén el kicsapongást, egyedül kellene a' főispánt elnöki székében hatalmaskodni engedni, és a' kaputosokat messze távolítani. Egyéb törvények egészen más természetűek, azokkal experimentálhatunk; mert ha üdvösöknek nem találhatunk, könnyű rajtok változtatni; de ha egyszer olly törvényt alkotunk, melly a' nemzet érdeke ellenére a' hatalom kezébe adja az erőt, azt többé e' két táblának sohasem leendő — habár ezer lelke lenne is — ereje megváltoztatni. Midőn tehát törvényeink alkudozás utján készülnek: legyünk okavodók, hagyjunk fel az experimentálással. Azon véleményben vagyok, hogy noha a' nemesség bevitelére kihágásokat okozhat, de egy nagyobb gonosz ellensulyával meg kell azt hagyni. Mon-

datott még egy és más, jelesül, hogy nem a' bevitelben áll a' korteskedés, miután gyakran van rá példa, hogy a' bevitt emberek épen a' bevívó ellen szavaznak, és a' vesztegetésben inkább a' bor és pénz játszik bünös szerepet. Megjegyztetett egy felső vidéki követ által, hogy a' korteskedést illetőleg neki nagyobb auctoritas Sz. megye követe mint Montesquieu; továbbá ha a' korteskedés be nem vitetnek, az intelligencia jobb utasítást ad, és a' hol a' polgári élet előhaladásában fenakadás vagy épen hátralépés történik, annak nagyobb részint a' néptömeg értelmét haladó befolyás az oka, egyébiránt szóló nem is lát abban semmi kárt, ha az auctoritás valami jót proponálván, azt az intelligencia elfogadja. Ugyanezen szónok érdemül kívánja azt a' kormány-nak betudatni, hogy a' követválasztási zavarokba eslekvőleg nem avatkozott, és beárta azt, hogy magok az illető megyék repraesentáljanak. Ezt a' megyék önállása igényelte, és ezen önállás alkotványszerű méltánylásaért sokkal jobban megilleti a' nemzetet a' kormányt, mintha a' választások alkalmával elkövetett véres merények megbüntetésére rögtön szigorú lépéseket tett volna; de várhatta is azt a' kormány, hogy az illető megyék e' részben vele közre munkálva mindent el fognak követni, hogy a' bün büntetetlen ne maradjon; hogy a' megyékben a' nemesi kihágások irányában is találkoznak pártérdeken felül álló szilárd jellemű bírák, ezt annál több oka volt hinni a' kormánynak, mert már egy időben Sz. megyében P. alispán választatásakor a' kebelbeli törvényszékre bizván a' kicsapongások meg fenyítése iránti bíraskodást, a' megbízott törvényszék eljárásában részrehajlatlan szigorúságnak adta esalhatlan jeleit. Egyébiránt csak az nagy baj némelly megyékben, hogy ha valami népszerűbb ember követ el valami büntetésre méltó kihágást, annak büntetését hiában sürgeti a' kormány, mert a' megye kezében levén a' végrehajtás, ha az illető bünös egyik gyűlésen megactióztatik, már másik gyűlésen behozott kortesei segítségével ki tudja magát szabadítani; katonai erőhöz pedig nem örömet nyul szelid kormányunk; szóló mikint fentebb, ugy most is kívánja a' nemesség bevitelét eltiltatni, ugy hogy minden bevitt személyért, ha a' vesztegetést be lehet bizonyítani, 50 e. forint büntetés díj fizetessék. Végre szavazásra kerülvén a' dolog, — mikint már közlök — a' többség, 32 megye 16 ellenében, elhatározta, hogy a' nemességnek tisztujítás helyére bevitel, — ha az nem fegyveres csoportban történék — vesztegetési büntetés alá ne vetessék.

LEGUJABB: Jan. 15kén folytatatták a' megyei kicsapongások korlátozása iránti tanácskozás a' választmányi munkálat 50 §-nak b) c) d) és e) pontjai felett, melly utóbbi pont tárgyalatása közben keletkezett 's a' főispánok mint elnökek kihágásaira vonatkozó indítvány vitatása be nem fejeztethetvén, a' vitatás folytatása más napra halasztatott. Jan. 16kán a' tegnapi félbenschakadt indítvány-tárgyalás az indítványozó által beadott törvényjavaslat köziratra becsáthatása és megfontolhatása végett elhalasztatván, fölvetetett a' kerületi jegyzőkből alakult választmány által készített szerkezet a' megvesztegetésről szóló nagyhirú 39. §-nak. Végzésre azonban e' tárgy iránt nem juthatott a' tanácskozás. A' jan. 17kén tartott 140dik ker. ülésben némelly újabb szerkezeti javaslatok köziratra utasítatván az e-gresz ülést csupa ezafolatok 's ellenzáfolatok tömege fogá el, azonban a' megvesztegetés iránt alkotandó törvényjavaslat sorsa függőben maradt még most is mind a' mellett hogy számos politikai tanulsággal teljes nyilatkozat történt.

Budapesti napló. Nem rég egy timárlegény elejtvén vakarókését, utána nyult a' vízbe, hol sima kőbe ütköztek kezei; ő azonnal kiemelt azt, 's nagy meglepetéssel látá, hogy 10fr. bankjegy van rá edzve. A' rendőrség még eddig nem juthatott nyomba az illető hamisítónak. — Az idő tegnapelőtt 8 foknyi hidegről rögtön 2 foknyi melegre változott, 's az olvasztó szél mult esütörtökön olly erősen fútt, hogy Dunánkon több óraig egészen megszűnt a' közlekedés. Délutáni 3 óra tájban mindazáltal annyira esökkent a' szél, hogy veszély nélkül lehetett volna megkezdeni, de a' hajólegények akkor sem akartak evezőhöz nyulni, azt állítván, hogy őket senki nem fizeti, következésképp a' borralalók reményében nem akarják erejüket pazarlani. Végre az átszorult pestiek kénytelenek voltak jó borralalót ígérni, esakhogy ismét Pestre juthassanak. A' budai parton városi biztosnak még csak nyoma sem volt látható. Valóban nem ártana, ha az illető előjáró ur ilyenkor személyesen méltóztatnék a' partra lefáradni, és saját szemével győződnie meg azon durva önkényről, mellyel az akaratos révészek gyakorlatnak, melly ezuttal annál botrányosabb volt, mivel a' pesti partról folyvást érkeztek Budára ladikok. Ez azonban igen természetes, mert a' pesti t. városkapitány ur maga volt jelen a' parton néhány biztossal, 's a' rendet fon tudta tartani. — Eggenberger könyvárusnál megjelent 's 2 pgő frton kapható a' Kisfaludy-társaság Évkönyveinek 4dik kötete; dús tartalmát hely szűke miatt nem sorolhatjuk el, annyit azonban mondhatunk, hogy érdekessége a' magyar irodalom minden barátit ki fogja elégiteni, — Játékszíni krónika: nemzeti színpadunkon f.

hó 12kén adatké „Romeo és Julia“ dalj. 5 felv.; 13kán Szentpéteri jutalmára bérszűnettel „Szökött katoná“ vigj. 3 felv.; 14kén ugyanaz; 15kén „Párizs éjjel“ dráma 5 felv.; 16kán „Lorenzino“ dráma 5 felv., Szigeti mint vendég lépett föl, és tetszett; 17kén „Ismeretlen“ dalj. 2 felv.; 18kán először „Vén arszlán és fia“ vigj. 4 felv., angol eszme után írta Diósy, ki jutalomrészt Megyeri sarkóvőre volt szíves átengedni. Szerdahelyi, lyánya, Erkelné, Éder Luiza, Havi, 'stb. husvétkor színházunkat elhagyni szándékoznak. Havi urat kivéven, a' többinek távozását nagy vesztéségnek tartjuk színházunkra nézve.

Figyelmeztetés a' pesti jogászból ügyében. A' közelebb mult éveken sajnosan kelle tapasztalunk, miként némelly nyerészkedők utánzott hamis jegyekkel a' részvényesek legzélszerűbb intézkedéseit kijátszva nem állalák az egyébkint lehető legnagyobb gonddal kiállított **Jogászból** fényt homálylyal vonni be, 's a' kényelmet — mellyre tisztelt vendégeink olly méltán számot tarthatnak — tánczvigalmunkból száműzni. — Illy visszacléseknek elejét veendők tisztelettel figyelmeztetünk mindenkit, hogy a' törvénytanulók f. h. 24kén tartandó tánczmulatságára belépti jegyeket csak ugy fogadjanak el, ha tudják, hogy azok vagy a' társulat meghagyásából, vagy egyes részvényesek kívánatából irattak át beces nevükre. Kik legjobb szándékból eredő figyelmeztetésünk mellett is jónak látnak a' hamis jeggyeli bejuthatást megkísérteni, azon kelemetlenységnek teendik ki magukat, hogy előleges áttekintés után nevük jegyzőkönyvben nem találhatván, mint hivatlan vendégek — vissza fognak utasítatni. Kelt Pesten jan. 18kán 1844.

Komárommegyelgyűlés. (Vége.) Az elnök csendet kér, és mindig olly intéssel, hogy különben a' gyűlést eloszlatja. Most N. K. első aljegyző, jelenleg helyettes főjegyző szolt, de mit? arra nehéz volna felelni. Annyit mondhatunk, hogy az mutogatattat, mikép paszományos ruha és kék jankli politikai tekintetben egyformák; de mondott legyen bár mit — hiszen ő legjobban tudhatja — ám azt még sem helyeselhetjük, hogy gyűlésteremben, hol tanácskozni 's nem izgatni kell, illy megszólitásokat tegyen valaki: barátim, szegény nemes társak! 'stb., mert így nem teszünk egyebet, mint a' közhelyet privát-teremmé aljasítjuk, 's a' helyett, hogy kapacitálánk, lelkeket captiválunk. P. D. t. bíró ur, kiről azithittük volna, hogy a' megyei utasítással egybehangozó statutumok hozását épen nem fogna ellenezni, annál fogva nem vélte szükségesnek a' titkos szavazást, mivel — ugymond — 800 éve már, hogy restaurálnak a' megyék, és még sem történt semmi ollyas hiba, mellynek kikerülésére titkos szavazást kellett volna használni. A' nemesség 's ismét más szónokok titkos szavazatot kívánnak; mire az elnök ismét szótoszlattal inté a' Rket. P. D. t. ur, folytatva előbbi szónoklatát, a' titkos szó megállapítását is a' választmány munkakörébe kívánja soroltatni, holott föltevén az esetet, hogy a' választmány a' titkos szavazást meg nem állapítandja, 's a' következő gyűlés pedig elhatározza: nem kell e' ismét ugyanazon választmányt megbízni, hogy már most a' titkos szavazási eljárás módjai iránt adjon ismét újlag javaslatot, mi által a' munka és idővesztéség valóban kétszerezetnék. Z. E. bíró ur fév, nehogy katonai erőt kelljen használni, a' titkos szavazási hibák miatt meggyökben, hol — istennek hála — még mind ez elkerültetett. Olly argumentum, mellyel inkább a' titkos szavazás védelmére lehetne csak hatályosan élni. G. J. urszinte a' nyilvánosságot ajánlá, mint a' melly alkotványosságunk védpaizsa. Azonban minden nyilvánosság demonstratio hasztalanul hangzott el, mert a' nemességnek 's a' szónokoknak roppant száma többsége állhatatosan csak a' titkos szavazást sürgeté. Bizonyos J. K. városi ügyvéd erre nyers erőnek czimezé a' legszebb renddel 's becsületességgel nyilatkozó 's titkos szavazást kiáltó nemességét, melly vigyázatlan kijelentésre a' türelmes és engedékeny közönség mind a' mellett sem sürgetett actiót, mi valóban igen jellemzi a' komáromi nemesség szelidségét. 'S ezen kijelentések közepett, midőn a' többség „titkos“ szavát állhatatosan kiáltozá, 's a' titkos szó melletti szónokok két annyi számmal valóban följegyezve, P. D. és más táblabíró urak, kik a' nyilvános szavazást kívánták vala, fölkelnek, 's azelnök is, miután szavazatát zinte a' titkos szó ellen elmondotta, a' közönség egy pár 2od perczig tartó nem helyeslése miatt s z e k e r ő l hirtelen felugrik, 's némelly tisztviselőkkel egyetemben a' gyűlésből sebesen távoznak. Minden arczon bámulat és keserűség. A' nemesség 's a' tisztviselők 's t bírák egy része másod-alispán ural együtt a' teremben marad. 'S a' nevezetes, nagy számu többség, melly a' teremben maradt, keserű arc-

Anglia.

(A Times reményei. Dost Mohamed nem gyilkoltatott meg.) A Times újévi üdvözlésül így vigasztalja az angolokat: „Kilátásink nem épen felhőtlenek ugyan, de mégis eléggé örvendetesek. Az új esztendő általános békével kezdjük meg Európában, 's reményt táplálhatunk, hogy Indiában is rövid idő múlva megszűnendik a háboru. Valamennyi európai hatalommal nemcsak nyugalmas, hanem egyszersmind baráti viszonyban élünk, sőt még Tyler, amerikai elnök is őszintén kívánja a béke folytonos föntartását. Franciaország megszűnt elszigetelve állani a nagy hatalmak közt, 's hírlapjai nem közlenek többé szenvedélyesen igazító cikkekkel Anglia ellen. Ugy látszik, hogy a Times kifeledé számadásából Irlandot, a gabona-törvény elleni igaztatást, a rebekkaitakat, chartistákat és napszamosok közt uralkodó rendkívüli inséget, mellyek alkalmasint nyugtalanítóbbak a külföldi háborgásoknál. — Indiai hírek szerint Dost Mohammed meggyilkoltatási híre csak pusztá koholmány, mert ő jelenleg igen jó egészségnek örvend, 's fiát, Akbar kánt, Dzsellalabád kormányzójá- vá nevezte ki. —

Franciaország.

(Előkészületek a választóirat szerkesztéséhez. Udvari hírek.) A páirkamra már elkészíté választóiratát, melly valamint mindenkor úgy most is pusztá magasztaló viszhangja a trónbeszédnek, azon egy kü-

lönbséggel, hogy benne a legitimisták londoni bucsujárása is megemlítették. A követkamrai biztosság ellenben még csak az általános pontokra nézve jutott többségi véleményhez, melly szerint Guizot hatályos törekvései következtében, a hajómotózási ügy nem fog benne megemlítettetni, a legitimista congressus ellenben roszaiva leend megérintve. A választóiratit viták a követkamrában jan. 12 én fognak megkezdeni. — Bertrand táborfő amerikai küldetéséből már visszaérkezett. — Krisztina királyné utra készül, 's Madridban fiatalabb lyánya fölött ismét gyámi hivatalt viselend. — Nemours hg. Lyonban nagy népszerűsége jutott, 's reménylik, hogy idővel az egész ország meg fogja őt kedvelni. —

Belgium.

(Az elemi oktatás ügye.) A flamandok nincsenek megelégtülve az elemi oktatást illető új törvényvel. E szerint két néptanító-képező intézet fog állítatni: egyik Lierben a flandriai nyelvűek számára; másik Nyvelben a valloni országrész számára. Az elsőben a francia nyelv főtárgyaul tétetik az oktatásnak, de a másodikban a németalföldi nyelv nem, pedig ezen nyelv szinte igényli azon kitüntetést. Ezen egyenetlenség miatt mintegy harmadfél millió elégtelen e törvényvel. Nem mintha a ministerek jó szívet nem viseltetnének a nemzetiség szent ügye iránt, hanem azért történt ez így, mivel Franciaország befolyása itt sokkal

nagyobb, sem hogy a tiszta meggyőződést a gyöngye lelkük követni tudták volna. — Ugy látszik, Espartero Brüsszelben szándékozik letelepedni, egy barátját Peracamps grófot már meg is bizá, hogy ott számára szállást fogadjon.

Keletindia és China.

(Kiegészítő kereskedési szerződés.) Keletindia-ban novemberig semmi új hadi vállalat nem történt az angolok résziről, hanem éjszak-nyugaton mégis volt valami készülöben. Gvaliorban Chagaschi főnök angol kézre került ugyan, de a fellázadtak főnök nélkül is megfogják a britteket támadni. A főkormányzót Kalkuttából a felvidékre várták. — Híre jár, miszerint Dost Mohammed még életben van 's meggyilkoltatásának híre nem való. — Azon pótlék szerződés, melly sir Pottinger és Keying chinai biztos közt kötöttet, olly záradékot is foglal magában, miszerint a kereskedési szabadtékek 's viszonyokra nézve minden nemzet az angolokkal egyenlővé tétetik. A chinai kereskedésnek ezen kiterjesztése által az angol politika kétségkívül azt ohajtja elérni, hogy más nemzeteknek, különösen a vetélkedő éjszakamerikaiak és francziáknak ne keljen sőt ne lehessen különös szerződéseket kötni a pekingi udvarral, sem ott külön ügyviselőket tartani. Egyébiránt a francia ügyviselő Ratti-Menton kíséretétül igen fényesen és szívesen fogadták Kantonban az alkirálytól.

ÉRTESÍTŐ.

A f. 1844. évfolyamra még előfizetni szándékozókát szives tisztelettel figyelmezteljük, hogy eziránt teljes számú példány-nyerhelés végett szorgalom-v. gyorskocsi vagy posta útján minél előbb intézkedni méltóztassanak. Előfizetési díj postán, 's boríték alatt helyben házhoz küldéssel egész évre 12 fr. fél évre 6 p. fr.; borítékátul házhozküldéssel helyben egész évre 10. félre 5 p. fr. Mint az 1836 és 40 ki országgyűlés végén úgy a folyóén is kedveskedünk tiszt. Pártfogóinknak a keletkezendő új tezikkel az említett évekhez hasonló alakban. Külföldre járandó példányok iránt egyedül a bécsi cs. kir. főpostahivatalnál rendelkezhetni, egyébiránt pedig a keltős haza minden postahivatalainál 's nálunk Pesten uri utcza 453. sz. Trattner-Károlyi ház első emeletén. A címeket tisztán kérjük beküldetni. A Jelenkor és Társalkodó szerkesztősége.

Figyelmeztetés.

Mélt. orozó báró Orczy György ur részéről közhírül tétetik: mikint Róth Ignác kinek jelen tartózkodáshelye nem tudatik, hiteles értesítés szerint több rendbeli váltót a tisztelt báró urnak aláírása hamis utánzásával ellátva kibocsátni, 's azokra többektől nevezetes pénzsommákat fortélylyal vakmerőn kicsalni merészelt legyen. Azon váltók tehát mint általános hamisítottak, mindenkinek ovatkozása tekintetéből ezennel minden erő- 's érvény nélkülieknek nyilvánítatnak; valamint azok is, melyeket azon megrótt Róth Ignác, uradalmi igazgató t. Magyar Imre ur aláírásának hasonló hamis utánzása mellett akárkinek is kiadott, 's azokra pénzeket vett volna fel, 's pedig annyival inkább, mennyivel bizonyosabb: hogy sem tisztelt báró ő mélt. sem imént címzett urad. igazgató ur, ama hamisító Róth Ignáczal soha semmi különös pénzkölcsönzési viszonyban nem állottak. Kelt Pesten jan. 2kán 1844. Sajtai Némethy Sámuel, mint tisztelt báró ur ő mélt. rendszerint ügyvéde. 3-3

Birói árverés.

T. Pest megyében helyezett Hidegkút helységben mélt. Muzslay Imre urtól biróilag elfoglalt részjószág, melly áll mintegy 6 hold szántóföldből, két szeker szenát termő kaszálóbul, egy jobbagybul, két zsellérből, 34 ft. 8 kra számított közös árendabeli jövedelemből 5 1/4 holdat tevő lábas erdőbul, f. évi február 10dik napján Pesten az alulirt főszolgabíró hivatalos szállásán köz árverés útján el fog adatni, megjegyeztetvén az, hogy ha az itt leirt javak a végrehajtási összeg kielégítésére elegendők nem lennének, akkoron az erdőbul annyit fog eladatni, a mennyi a hitelező kielégítésére megkívántató lesz. A venni szándékozók tehát felszólítatnak, hogy az érintett részjószágot a helyszínen megtekintvén, az árverésre kitűzött napon délelőtti tíz órakor az alulirotnál megjelenni ne terheltessenek. Kelt Pesten jan. 19kén 1844. Zlinszky János t. Pestvgye főszolgabírja mint végrehajtó. 1-3

Hirdetvény.

A nmlga magyar kir. udvari kamra rendelkezéséből közhírre tétetik, hogy f. évi február 12dik azaztizenkettedik napján reggeltől 9 órakor Szolnok mezővárosában az ottani kir. sőhivatali épületben néhai báró Malonyay János magvaszakadtával a kir. ficsusra szállott 's nemes Heves és külső Szolnok t. e. vármegyében keblezett Tisza-vársányi pusztá negyedrészre, mellynek kiterjedése 3065⁶⁶/₁₂₀₂ holdbul áll, a folyó 1814dik év Sz. György hó 24től számítandó három egymást követő évre nyilvános újabb árverés útján haszonbérbe fog adatni. — Mire nézve a bérleni, és az árverésre megjelenni szándékozók ezennel meghivatnak; hogy 720 azaz hétszáz

husz pgo forint bánatpénzzel, és a haszonbéri sommához képest elegendő vagyonszerzőt tanúsító hiteles bizonyítványokkal ellátva személyesen, vagy törvényes meghatalmazottjaik's képviselőik által tttan megjelenni, vagy írásban tendő, 's hasonlóan a fen kitett bánatpénzzel 's bizonyítványokkal ellátott ajánlatukat a fen kitűzött február 12dik napja reggeltől 9 órájáig az említett árverést vezérlő ó-budai koronai uradalom praefectusa Munkácsy János kezéhez juttatni el ne mulaszták, az árverési és haszonbérleti föltételek Budán a kincstári számvevő hivatalnál, O-Budán a nevezett kamrai főtisztvi hivatalnál, Szolnokban pedig az ottani kir. sőhivatalnál megtekinthetők. Kelt Budán az 1844 év jan. 3dik napján. 1-3

Építészeti jelentés.

Alulirt, ki több év óta sz. kir. Pest városában elméleti és gyakorlati jártasságát az építészeten az építő tulajdonosoknak legnagyobb megelőgélésökre kitüntette, alázatosan jelenti: hogy munkálkodását Magyarországon továbbra is folytatni 's terjesztetni fogja, és hogy ő mindennemű tervekét mind nyilvános, mind magány-épültre, urasági lakokra, palotákra, elfogad és készít, valamint azok díszítését, ezélszerű elrendezését 's butoroztatását a legújabb ízlés szerint előterjesztendi, gondoskodva arról is, hogy minden megbízásnak legjótányosabbban megfeleljen P a n J ó z s e f építész, es. k academiái tag 's megvizsgált építőmester. Lakik Pesten, a keeske-méti utcza Teleki fele házban 403 szám alatt. 2-3

Csöd felvigyázói hivatalra.

Debreczen városa kőnyynyomató-intézetében a felvigyázói állomás, mellyel

300 p. ft. készpénz, szabad szállás, vagy ennek váltása fejében 100 p. ft. ház bér továbbá 8 köböl tiszta buza, 4 köböl rozs, 's 9 öl tűzifa évenkénti fizetés van egybekötve, közelebb ürességbe jövén, a kik ezt elnyerni kívánják, a szükséges és a kellő tulajdonokat igazoló bizonyítványokkal ellátandó folyamodásaikat a nevezett város tanácsához f. évi april. 24d. napjáig nyújták be. 2-3

Árverés.

Szabad kir. Székesfehérvár városa részéről közhírre tétetik, hogy a város által eddig serházának használt épület, a hozzátartozó mellék épületekkel együtt, nyilvános árverés útján 1844. évi jan. 23kán délelőtti 9 órakor a város tanács-teremben örök áron el fog adatni. A részletes föltételek a városi számvevő hivatalban megláthatók. Kelt Székesfehérváron, jan. 5. 1844. A jegyzőhivatal által. 2-3

Kőbányai bor Havastól.

Többféle kérdések 's kívánatok tekintetéből azon intézkedés tétett: miszerint az isméretes Havas-fele kőbányai bort a tulajdonos házában, Sebestyén-piaczon 204. sz. a bepecsételt üvegekben kaphatni a következő áron: kis üveg, vagyis egy meszely 8 kr. e. p. nagyobb palaezk, egy itcze 16 kr. — savanyvíz-palaezk, két itcze 28 kr. — Kiüresített, jókarban üvegek viszszaváltatnak, két kiesiny, vagy egy nagyobb 3 kr. — Savanyvíz-palaezk pedig, ha a cím még rajta van, 4 kr. e. p. Ki ugyan efféle borból aközámra venni, vagy szállítványt megrendelni kíván, a tulajdonossal bérmentes levélben vagy más uton értekezni sziveskedjék. Ugyan efféle borral a nemzeti-casino vendéglője Mihalik ur bepecsételt üvegekben ellátatott, ki bebeses vendégeinek kis palaezket 8, nagyot 16 krban, és nem feljebb számítand 2-1

Hirdetés.

Melly szerint a nagyváradi kir. kamrai uradalom részéről 1844dik év febr. 22én tartandó nyilvános árverés útján, köv. haszonvételek, n. m.: 1) V. Váralján a gilányi koresma, 2) Ugyanott a laporti magház (granarium), 3) a várbeli kamrai uradalmi raktár vagy depositoryum, 2-3

4) Ugyanott kamrai uradalmi granarium 1844. esztendő nov. hónap 15ő napjától kezdve három egymásután következő évre fognak a többet ígérőnek haszonbérbe adatni; mellyképest a bérleni szándékozók a fen kitett napon délelőtti órákban V. Velenczen a kormányzó kir. kam. ügyvédi hivatal íróteremben tartandó nyilvános árverésre, az fre nézve ugyan 35 fot 2ra — — 6 — 3ra — — 3 — 4re — — 6 — pgőben bánatpénzt hozandván magokkal meghivatnak, hol ismind az árverési mndszerződési föltéte lehet jó előre mindenkor megtudhatni. Kelt V. Velenczen novemb. 20kán 1843. 3-3

Birói árverés.

T. pest megyei 's Pestvárostól mintegy 8 órányira fekvő Farnos helységben, birói ítélet következtében foglalás, és zár alá vett, néhai m. Péchy Imre ur örökösét illetett 6 jobbágyi egész telek, 163 hold majorsági szántóföld, és szükséges esetben több is f. évi február 15kén a hely színen tartandó nyilvános árverés mellett, azonnali készpénz fizetésért eladó lesz. Kelt Pesten 1844dik év január 2kán Simonyi József t. pest megyei esküdt mint végrehajtó. 2-3

A Preszburger-Zeitung és Pannonia ügyében.

A „Preszburger-Zeitung“ és „Pannonia“ című belletristiai melléklapjának használatát leginkább hazai ügyeknek szentelve, felszólítjuk hazánk magyar 's német íróit, bennünket ezen törekvésünkben, mellyet legelső hazafiai kötelességünknek tartunk, lehetőképen segíteni 's e' végre politikai, szépművészeti valamint a kereskedési vagy társadalmi életet érdeklő dolgozataikat hozzánk — a Preszburger Zeitung kiadó hivatalához — beküldeni, mellyekért a mennyiben felhasználhatjuk, kölcsönös értekezés útján meghatározandó tiszteletdíjt fizetendünk. A küldeményeket kértjük postán bérmentesíteni. Felhasználás esetén a postajárandóságot is a beküldőnek megteríteni ljuk. Pozsony decemberben 1843. A Preszburger Zeitung és „Pannonia“ szerkesztősége. 2-3